

F. t. l. om musik.

Landsdelsorkestre, andre lokale instrumental- eller korenssembler, regimentsorkestre, amatørmusikken, kirkemusikken, musikforeninger, -klubber o.l., skoler, seminarier, højskoler, eksperimentalteatergrupper – samt de større teatre.

En sådan udvikling ville i det hele stemme med initiativer, der er kendt i udlandet.

I overensstemmelse med de grundlæggende kulturformidlingstanker, der ligger bag lovgivningen om biblioteker, teatre, museer m. v. bør der også i henhold til musikloven kunne ydes støtte til musikinstitutioners anden kulturformidlende virksomhed, idet forudsættes, at denne aktivitet er af begrænset omfang, og tjener til fremme af musiklivet.

Der savnes i dag i høj grad forskning med praktisk sigte inden for musikpædagogikkens og musikformidlingens område. I det omfang, kvalificerede projekter ikke kan støttes af egentlige forskningsmidler, bør der være mulighed for at henføre dem til musiklovens støtteområde.

Selvom støtten til musikalsk, kunstnerisk skaben henhører under Statens Kunstfond, vil der være en række aktiviteter, som selvom de er musikskabende, naturligt hører hjemme under musiklovens støtteområder. Der tænkes på en række grupper, hvis udfoldelse finder sted i værksteds- eller andre utraditionelle former eller i øvrigt har eksperimentets karakter, f. eks. ved inddragelse af andre kunstneriske udtryksformer som lys, film, ord, bevægelse.

Til § 3, stk. 2.

Statsstøtten til de i § 3, stk. 1, nævnte formål må som hovedregel ydes som tilskud. I visse tilfælde som f. eks. større koncertarrangementer med sådanne indtægtsmuligheder at balance eller endda overskud måske kan opnås bør støtte ydes som garanti. Støtten til indretning og forbedring af koncertlokaler m. v. vil dog som nævnt i bemærkningerne til § 3, stk. 1, 10), typisk blive ydet som lån.

*Til kap. 3. Landsdelsorkestre m. v.**Til § 4.*

Som anført i bemærkningerne til § 3, stk. 1, 4), forekommer det naturligt, at landsdelsorkestrene og de mindre, faste orkestre henføres under musikloven, hvilket indebærer ophævelse af lov nr. 136 af 17. maj 1961 om statstilskud til orkestre uden for hovedstadsområdet og af lov nr. 169 af 27. maj 1964 om statstilskud til et landsdelsorkester for Sjælland.

I de forløbne år har orkestrene befæstet den nøglestilling, som de indtager i dansk musikliv, og de er vokset i størrelse inden for de af lovgivningen afstukne rammer og i kunstnerisk formåen. Det er derfor ikke de større ændringer, der trænger sig på i forhold til disse orkestre. Grundlaget for deres tilværelse, således som det er beskrevet i bemærkningerne til de oprindelige love, jfr. således F.T. 1960-61, till. A. sp. 765-778 og F.T. 1963-64, till. A. sp. 1325-1334, kan i store træk opretholdes uændret, men visse justeringer både i henseende til orkestrenes arbejdsopgaver og i henseende til tilskudsordningen bør foretages.

Ifølge den hidtidige lovgivning var det en tilskudsbetingelse, at et landsdelsorkester var på mindst 34 musikere med en alsidig sammensætning, så et normalt orkesterrepertoire kunne fremføres på kunstnerisk forsvarlig måde. Samtidig var statens tilskud, der udelukkende var et lønnings-tilskud, begrænset til en orkesterstørrelse på 58 musikere. Det kan ikke være påkrævet at opretholde disse talmæssige rammer for orkesterstørrelsen. De krav, som lovforslaget opretholder med hensyn til alsidigheden i orkestrenes repertoire, og som stilles til de kunstneriske fremførelser, indeholder i sig selv et minimumskrav til et orkestres størrelse. På den anden side forekommer det ikke rimeligt eller nødvendigt at opstille et maksimum for orkesterstørrelsen på 58 musikere, der som angivet i de oprindelige lovbemærkninger var et foreløbigt mål. Det er svært eksakt at bestemme den kunstneriske optimale størrelse af den faste orkesterstamme; den kan variere efter repertoire, og ved større fremførelser kan der normalt suppleres med assistenter. Samtidig med, at tilskudsordningen foreslås ændret fra at være tilskud til lønninger inden for en angivet ramme til at være dækning af nettoudgiften ved orkestrenes drift på grundlag af forud forelagte, af de respektive kommuner godkendte budgetter, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 5, foreslås de hidtidige talmæssige grænser for orkesterstørrelsen udeladt, uden at man herved forestiller sig væsentlige ændringer i den størrelse, hvert enkelt orkester har i dag. En vis udbygning af enkelte orkestre kan vel tænkes, men snarere end at medvirke til betydelig udvidelse af det enkelte orkester må det forventes, at de kommuner og amtskommuner som står bag orkestrenes opretholdelse, vil stimulere til opfyldelse af kravet i § 4, stk. 2, 4), om at orkestrene skal søge deres opgaver løst ved indbyrdes samarbejde.

Allerede efter den gældende orkesterlov er det et vilkår for statens tilskud, at et orkester øver en